

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 12 juni 2009

Nr 403—406

INNEHÅLL

| Nr | | Sidan |
|-----|---|-------|
| 403 | Statsrådets förordning om ändring av bilagorna till statsrådets förordning om återvinning av vissa avfall i markbyggnad | 3461 |
| 404 | Inrikesministeriets förordning om parkeringsbot | 3467 |
| 405 | Social- och hälsovårdsministeriets förordning om hygieniska arrangemang och avfallshantering vid stora offentliga tillställningar | 3469 |
| 406 | Inrikesministeriets förordning om färgsättning och emblem på polisfordon och gränsbevakningsväsendets fordon | 3471 |

Nr 403

Statsrådets förordning

om ändring av bilagorna till statsrådets förordning om återvinning av vissa avfall i markbyggnad

Given i Helsingfors den 4 juni 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* bilagorna till statsrådets förordning av den 28 juni 2006 om återvinning av vissa avfall i markbyggnad (591/2006) som följer:

Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2009.

På anmälningsärenden som anhängiggjorts innan förordningen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 4 juni 2009

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Konsultativ tjänsteman Klaus Pfister

AVFALL SOM HÖR TILL TILLÄMPNINGSOMRÅDET FÖR DENNA FÖRORDNING

I denna bilaga anges de avfall som hör till tillämpningsområdet för denna förordning samt gränsvärdena för halten och utlakningen av skadliga ämnen i dem.

1. Betongkross (avfallskategori¹ 10 13 14, 17 01 01, 17 01 07 och 19 12 12)

Med betongkross avses avfall som producerats av rivna betongkonstruktioner eller av betongavfall från nybygge och betongindustrin genom att krossa det till högst 150 millimeter stora bitar. Krossat betongavfall får innehålla högst 30 viktprocent tegelkross.

| Skadligt ämne | Gränsvärde, mg/kg torrsubstans Grundläggande undersökningar ¹ | | | Gränsvärde, mg/kg torrsubstans Kvalitetskontroller ¹ | | |
|---|---|---|--|--|---|--|
| | Halt | Utlakning (L/S = 10 l/kg) Täckt konstruktion | Utlakning (L/S = 10 l/kg) Belagd konstruktion | Halt | Utlakning (L/S = 10 l/kg) Täckt konstruktion | Utlakning (L/S = 10 l/kg) Belagd konstruktion |
| PCB ² | 1,0 | | | 1,0 | | |
| PAH ³ | 20 | | | | | |
| Mineraloljor ⁴ | 500 | | | | | |
| DOC ⁵ | | 500 | 500 | | | |
| Antimon (Sb) | | 0,06 | 0,06 | | | |
| Arsenik (As) | 50 | 0,5 | 0,5 | 50 | | |
| Barium (Ba) | | 20 | 20 | | | |
| Kadmium (Cd) | 10 | 0,02 | 0,02 | 10 | 0,02 | 0,02 |
| Krom (Cr) | 400 | 0,5 | 0,5 | 400 | 0,5 | 0,5 |
| Koppar (Cu) | 400 | 2,0 | 2,0 | 400 | 2,0 | 2,0 |
| Kvicksilver (Hg) | | 0,01 | 0,01 | | | |
| Bly (Pb) | 300 | 0,5 | 0,5 | 300 | 0,5 | 0,5 |
| Molybden (Mo) | | 0,5 | 0,5 | | | |
| Nickel (Ni) | | 0,4 | 0,4 | | | |
| Vanadin (V) | | 2,0 | 2,0 | | | |
| Zink (Zn) | 700 | 4,0 | 4,0 | 700 | | |
| Selen (Se) | | 0,1 | 0,1 | | | |
| Fluorid (F ⁻) | | 10 | 50 | | | |
| Sulfat (SO ₄ ²⁻) | | 1 000 | 6 000 | | 1 000 | 6 000 |
| Klorid (Cl) | | 800 | 800 | | | |

¹ Se 2 punkten i bilaga 2.

² Polyklorerade bifenyler, kongener 28, 52, 101, 118, 138, 153 och 180 totalt.

³ Polyaromatiska kolväten, föreningar totalt (antracen, acenaften, acenaften, benso(a)antracen, benso(a)pyren, benso(b)fluoranten, benso(g,h,i)perylene, benso(k)fluoranten, dibenso(a,h)antracen, fenantren, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-cd)pyren, naftalen, pyren, chrysen).

⁴ Oljekolvätefraktioner C10 – C40.

⁵ Löst organiskt kol.

¹ Avfallskategorier enligt miljöministeriets förordning (1129/2001) om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall.

2. Flygaska (avfallskategori¹ 10 01 02, 10 01 03 och 10 01 17), bottenaska (avfallskategori¹ 10 01 01 och 10 01 15) och sand från fluidiserade bäddar (avfallskategori¹ 10 01 24) från förbränning av stenkol, torv och träbaserat material

Med flyg- och bottenaska från förbränning av stenkol avses avfall som mekaniskt eller elektriskt avskiljts från rökgaserna som uppstått vid förbränning av stenkol eller avfall som avlägsnats från botten av förbränningskammaren i en förbränningsanläggning för stenkol.

Med flyg- och bottenaska från förbränning av torv och träbaserat material avses avfall som avskiljts mekaniskt eller elektriskt från rökgaser som uppstått vid förbränning av torv, träflis, barkavfall, fiberhaltigt vegetabiliskt avfall från produktion av nyfiberpappersmassa eller pappersproduktion från massa, obehandlat träavfall eller annat med dessa jämförbara träbaserade material eller en blandning av dessa, eller som avlägsnats från förbränningskammarens botten.

Med sand från fluidiserade bäddar från förbränning av stenkol, torv och ovan nämnda träbaserade material avses sandbäddsmaterial som avlägsnas vid förbränningsprocessen vid anläggningar med fluidiserande bäddar eller sandbäddsmaterial som finfördelats vid förbränningen och som avskiljs från rökgaser antingen i pannan eller vid rökgasrening.

| Skadligt ämne | Gränsvärde, mg/kg torrsubstans Grundläggande undersökningar ¹ | | | Gränsvärde, mg/kg torrsubstans Kvalitetskontroller ¹ | | |
|---|---|---|--|--|---|--|
| | Halt | Utlakning (L/S = 10 l/kg) Täckt konstruktion | Utlakning (L/S = 10 l/kg) Belagd konstruktion | Halt | Utlakning (L/S = 10 l/kg) Täckt konstruktion | Utlakning (L/S = 10 l/kg) Belagd konstruktion |
| PCB ² | 1,0 | | | | | |
| PAH ³ | 20/40 ⁴ | | | | | |
| DOC ⁵ | | 500 | 500 | | | |
| Antimon (Sb) | | 0,06 | 0,18 | | | |
| Arsenik (As) | 50 | 0,5 | 1,5 | 50 | | |
| Barium (Ba) | 3 000 | 20 | 60 | 3 000 | | |
| Kadmium (Cd) | 15 | 0,04 | 0,04 | 15 | | |
| Krom (Cr) | 400 | 0,5 | 3,0 | 400 | 0,5 | 3,0 |
| Koppar (Cu) | 400 | 2,0 | 6,0 | 400 | | |
| Kvicksilver (Hg) | | 0,01 | 0,01 | | | |
| Bly (Pb) | 300 | 0,5 | 1,5 | 300 | 0,5 | 1,5 |
| Molybden (Mo) | 50 | 0,5 | 6,0 | 50 | 0,5 | 6,0 |
| Nickel (Ni) | | 0,4 | 1,2 | | | |
| Vanadin (V) | 400 | 2,0 | 3,0 | 400 | 2,0 | 3,0 |
| Zink (Zn) | 2 000 | 4,0 | 12 | 2 000 | | |
| Selen (Se) | | 0,1 | 0,5 | | 0,1 | 0,5 |
| Fluorid (F ⁻) | | 10 | 50 | | 10 | 50 |
| Sulfat (SO ₄ ²⁻) | | 1 000 | 10 000 | | 1 000 | 10 000 |
| Klorid (Cl) | | 800 | 2 400 | | 800 | 2 400 |

¹ Se 2 punkten i bilaga 2.

² Polykloreerade bifenyler, kongener 28, 52, 101, 118, 138, 153 och 180 totalt.

³ Polyaromatiska kolväten, föreningar totalt (antracen, acenaften, acenaftalen, benso(a)antracen, benso(a)pyren, benso(b)fluoranten, benso(g,h,i)perylene, benso(k)fluoranten, dibenso(a,h)antracen, fenantren, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-cd)pyren, naftalen, pyren, chrycen).

⁴ Täckt konstruktion/belagd konstruktion.

⁵ Löst organiskt kol.

KVALITETSKONTROLL AV AVFALLET

I denna bilaga anges de allmänna principer som förutsätts för kvalitetskontroll av avfall vid sådan återvinning som avses i denna förordning.

1. Kvalitetssäkringssystem

Den som överlämnar avfallet ska ha ett kvalitetssäkringssystem, som innehåller åtminstone följande punkter:

1) kvalitetskontroller

- provtagningsplan och utvärdering av provtagningens representativitet samt anvisningar om provtagning, framställning av prover och insändande av dem för analys
- undersöknings- och analysmetoder, de skadliga ämnen och övriga egenskaper som ska övervakas samt övervakningsfrekvenser
- gränsvärden för de skadliga ämnen som ska undersökas
- behandling av avvikelser i kvaliteten och godtagbara avvikelser
- kvalitetssäkring av provtagning och undersökningar
- dokument över kvalitetskontrollens uppföljning och rapporteringsanvisningar

2) ansvariga personer och deras behörighet

3) anvisningar om mottagning av avfall (i synnerhet om det är fråga om avfall som levereras från flera ställen för behandling för att bli återvinningsbart), lagring, behandling och leverans till återvinningsplats

4) utvärderings- eller auditeringsplan för kvalitetssäkringssystemet

5) vid behov särskilda renhetskrav såsom andelen ämnen som inte hör till avfallet

6) uppföljning och rapportering

- protokoll över kvalitetskontrollen för varje provtagnings- och undersökningsgång
- observerade kvalitetsavvikelser och åtgärder som vidtagits med anledning av dem
- mängd, kvalitet och leveransplats för det avfall som levereras till återvinning.

2. Undersökningar

Avfallets kvalitet ska klarläggas genom grundläggande undersökningar och genom kvalitetskontroller. De mätningar, test, utredningar och undersökningar som görs ska enligt 108 § i miljöskyddslagen utföras på ett kompetent och tillförlitligt sätt och med ändamålsenliga metoder.

Att avfallet omfattas av förordningen påvisas genom grundläggande undersökningar. Dessa undersökningar ska omfatta åtminstone bestämning av avfallets sammansättning och utlakningen av skadliga ämnen enligt standardiserade analys- och testmetoder. Minst med fem års mellanrum, eller när det i verksamheten som producerar avfallet sker förändringar som väsentligt kan inverka på avfallets beskaffenhet, ska tillräckliga ytterligare undersökningar utföras för att säkerställa att avfallet alltjämt motsvarar de grundläggande undersökningarna. Samtidigt ska kvalitetssäkringssystemet justeras och vid behov förnyas.

Avfallets kvalitet ska följas en tillräckligt lång tid i enlighet med kvalitetssäkringssystemet. Minimikravet avses vara fem på varandra följande undersökningar enligt provtagningsplanen. Om avfallets kvalitet inte har följts en tillräckligt lång tid, kan godkännandet av avfallet för sådan användning som avses i förordningen bedömas utgående från grundläggande undersökningar som görs för avfallspartiet i fråga.

I resultaten från kvalitetskontroller kan en överskridning på högst 30 procent av gränsvärdet tillåtas, om medelvärdet för bestämningarna under de senaste två åren följer de gränsvärden som krävs. Om det inte finns ett tillgående resultat från kvalitetskontroller från en tid på två år, räknas medelvärdet utgående från den tid kvalitetskontroll pågått, dock minst från fem på varandra följande undersökningar.

Provtagningen ska göras enligt 2.1 punkten och bestämningarna av skadliga ämnen enligt 2.2 punkten. Vid undersökningarna kan det i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande även användas metoder som baserar sig på standarder eller tekniska specifikationer som används i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen, Turkiet, eller i en EFTA-stat som är part i EES-avtalet och som uppfyller de centrala kraven i de metoder som anges i 2.1 och 2.2 punkten.

2.1 Provtagning

Provtagning och framställning av prover ska göras enligt standarderna SFS-EN 932-1 och SFS-EN 932-2 samt standard SFS-EN 14899. Prover ska i första hand tas från en kontinuerlig avfallsström. Provtagaren ska ha den tillräckliga kompetens som förutsätts för uppgiften. Avvikelser från de krav gällande provtagning som är i enlighet med standarderna kan göras om provtagning enligt dessa på grund av avfallets beskaffenhet inte kan genomföras på ett sätt som är tekniskt och ekonomiskt rimligt.

2.2 Analyismetoder

Vid analyserna av de skadliga ämnen som ingår i och utlakas från avfall ska i första hand standardiserade metoder användas och i andra hand metoder som i fråga om analyskänslighet, noggrannhet och repeterbarhet konstaterats vara tillräckliga.

Halten av skadliga ämnen i avfall

I förbehandlingen av prov för att bestämma metaller ska extrahering med syra och mikrovågs-assisterad nedbrytning enligt standard SFS-EN 13656 eller extrahering med *aqua regia* enligt standard SFS-EN 13657 användas.

Vid bestämningen av metaller ska standardiserade metoder (ICP – MS, ICP – AES eller AAS) användas. I enlighet med principen om ömsesidigt erkännande kan andra metoder användas i stället för dessa, om det är känt att resultaten från dem motsvarar resultaten från de nämnda metoderna.

Vid bestämningen av mineralolja (oljekolvätefraktioner C10 – C40) ska en metod enligt standard SFS-EN 14039 användas.

För bestämning av polyklorerade bifenyl (PCB) ska en metod enligt standard SFS-EN 15308 användas.

Utlakning av skadliga ämnen från avfall

För bestämning av utlakningen av skadliga ämnen ska ett perkolationstest enligt standard CEN/TS 14405 användas. I kvalitetskontrollen kan även ett tvåstegssaktest enligt standard SFS-EN 12457-3 användas.

Halten av skadliga ämnen i lakvatten ska bestämmas enligt standarderna SFS-EN 12506 (pH, As, Ba, Cd, Cl⁻, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO₂⁻, Pb, total-S, SO₄²⁻, V och Zn) och SFS-EN 13370 (ammonium, AOX, ledningsförmåga, Hg, fenolindex, TOC, lättillgänglig CN⁻ och F⁻).

Nr 404

Inrikesministeriets förordning om parkeringsbot

Given i Helsingfors den 8 juni 2009

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 § 1 mom. lagen den 3 april 1970 om parkeringsbot (248/1970), sådant detta lagrum lyder i lag 124/2006:

| 1 § | | | |
|---|------|---|----|
| <i>Parkeringsbot är i följande kommuner och städer:</i> | | | |
| Kommun/stad | Euro | | |
| Esbo | 40 | Kannonkoski | 25 |
| Eura | 30 | Karstula | 25 |
| Euraåminne | 30 | Karvia | 30 |
| Forssa | 25 | Kaskö | 20 |
| Hankasalmi | 30 | Grankulla | 25 |
| Hangö | 30 | Kemi | 20 |
| Harjavalta | 30 | Kemijärvi | 30 |
| Hartola | 30 | Kervo | 35 |
| Heinola | 30 | Keuruu | 30 |
| Helsingfors 40 €, dock 50 € i parkeringsavgiftszon 1 | | Kiikoinen | 30 |
| Honkajoki | 30 | Kinnula | 25 |
| Vittis | 30 | Kyrkslätt | 25 |
| Hyvinge | 30 | Kittilä, endast kyrkby | 40 |
| Tavastehus | 35 | Kivijärvi | 25 |
| Idensalmi | 30 | Kumo | 30 |
| Imatra | 30 | Karleby | 30 |
| Joensuu | 40 | Konnevesi | 30 |
| Joutsa | 30 | Kotka | 30 |
| Juupajoki | 30 | Kouvola | 30 |
| Jyväskylä | 40 | Kristinestad | 20 |
| Jämijärvi | 30 | Kuhmalahti | 30 |
| Jämsä | 30 | Kuhmoinen | 30 |
| Träskända | 40 | Kuopio | 40 |
| S:t Karins | 15 | Kuusamo | 25 |
| Kajana | 30 | Kyyjärvi | 25 |
| Kangasala | 30 | Kjulo | 30 |
| Kankaanpää | 30 | Lahtis 40 €, dock 50 € i den dyraste parkeringsavgiftszonen i stadens centrum | |
| | | Villmanstrand | 35 |
| | | Laukaa | 30 |
| | | Lavia | 30 |
| | | Lojo | 35 |
| | | Luhanka | 30 |

| | | | |
|-----------------|----|---|----|
| Sastmola | 30 | Siikais | 30 |
| S.t Michel | 30 | Siilinjärvi | 35 |
| Multia | 30 | Sibbo | 40 |
| Muurame | 30 | Sjundeå | 25 |
| Mänttä-Vilppula | 30 | Suonenjoki | 30 |
| Nådendal | 20 | Sysmä | 30 |
| Nakkila | 30 | Säkylä | 30 |
| Nokia | 30 | Tammerfors 40 €, dock 50 € i parkeringsavgiftszon 1 | |
| Norrmark | 30 | Toivakka | 30 |
| Närpes | 20 | Torneå | 30 |
| Orivesi | 30 | Åbo | 40 |
| Uleåborg | 40 | Tusby | 20 |
| Petäjävesi | 30 | Ulvsby | 30 |
| Pieksämäki | 30 | Uurainen | 30 |
| Jakobstad | 20 | Vasa | 35 |
| Pihtipudas | 30 | Valkeakoski | 25 |
| Birkala | 25 | Vanda | 40 |
| Påmark | 30 | Varkaus | 30 |
| Björneborg | 40 | Viitasaari | 30 |
| Borgå | 40 | Virdois | 30 |
| Punkalaidun | 20 | Ylöjärvi | 15 |
| Pälkäne | 30 | Äänekoski | 30 |
| Brahestad | 25 | | |
| Reso | 20 | | |
| Raumo | 35 | 2 § | |
| Riihimäki | 30 | <i>Ikraftträdande</i> | |
| Rovaniemi | 40 | | |
| Ruovesi | 30 | Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2009. | |
| Saarijärvi | 25 | Genom denna förordning upphävs inrikesministeriets förordning om parkeringsbot den 11 juni 2008 (415/2008). | |
| Salo | 25 | | |
| Sastamala | 30 | | |
| Nyslott | 35 | | |
| Seinäjoki | 30 | | |

Helsingfors den 8 juni 2009

Inrikesminister *Anne Holmlund*

Överinspektör Marko Meriniemi

Nr 405

Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om hygieniska arrangemang och avfallshantering vid stora offentliga tillställningar

Given i Helsingfors den 10 juni 2009

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 25 § 1 mom. i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994), sådant det lyder i lag 24/2006:

1 §

Vid stora offentliga tillställningar i vilka över 500 personer förväntas delta samtidigt ska tillräckligt många toaletter med möjlighet till handtvätt reserveras för allmänheten. Avfallshandlingen ska ordnas så att den inte förorsakar sanitära olägenheter. Toaletterna och avfallskärnen ska tömmas på ett hygieniskt sätt och tillräckligt ofta. Närmare bestämmelser om toaletterna finns i bilagan.

Helsingfors den 10 juni 2009

2 §

Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2009.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 26 juni 2007 om försäljning av livsmedel utomhus samt om hygieniska arrangemang och avfallshantering vid stora offentliga tillställningar (731/2007).

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Regeringssekreterare Helena Korpinen

TOALETTER VID STORA OFFENTLIGA TILLSTÄLLNINGAR

1. Vid stora offentliga tillställningar ska det finnas tillgång till tillräckligt många och lämpligt utrustade toaletter för både män och kvinnor. Toaletterna ska vara ändamålsenligt placerade i olika delar av det område där tillställningen äger rum. På toaletterna eller i deras omedelbara närhet ska det finnas möjlighet till handtvätt eller annan tillräcklig möjlighet att upprätthålla handhygien. Toaletterna ska tömmas och städas på behörigt sätt. Skyltar som visar var toaletterna finns ska placeras ut på området.

2. Toaletter reserveras enligt tabellen nedan. En toalett ska reserveras för rörelsehindrade för varje påbörjat 1 000-tal personer. Den som arrangerar tillställningen ska vara beredd på att vid behov tillräckligt snabbt ordna flera toaletter till platsen.

3. Femtio procent av herrtoaletterna kan ersättas med motsvarande antal pissoarer.

4. Avvikelser från kraven i denna bilaga kan göras om tillställningens art och platsen där tillställningen äger rum kräver det. Bland annat kan andra allmänna toaletter i närheten eller det att deltagarna är inkvarterade i husbilar eller husvagnar betraktas som faktorer som minskar behovet av toaletter. Antalet toaletter ska på motsvarande sätt utökas bland annat om tillställningen pågår över fem timmar eller om det serveras alkohol vid tillställningen.

5. Avvikelser från de riktgivande antal toaletter som enligt denna bilaga ska finnas tillgängliga kan göras vid andra än stora offentliga tillställningar med beaktande av tillställningens längd och art.

| Antal deltagare | Damtoaletter | Herrtoaletter | Av dem för rörelsehindrade |
|--|--------------|---------------|----------------------------|
| < 50 * | 1 | 1 | 1 |
| 51—250 * | 2 | 2 | 1 |
| 251—500 * | 3 | 3 | 1 |
| 501—750 | 5 | 4 | 1 |
| 751—1 000 | 6 | 5 | 1 |
| över 1 000 deltagare, för varje påbörjat 250-tal deltagare | +1 | +1 | 1/1 000 deltagare |

* riktgivande

Nr 406

Inrikesministeriets förordning**om färgsättning och emblem på polisfordon och gränsbevakningsväsendets fordon**

Given i Helsingfors den 11 juni 2009

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 20 § 4 mom. i fordonslagen av den 11 december 2002 (1090/2002), sådant det lyder i lag 233/2007:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning finns bestämmelser om färgsättningen och emblemen på fordon som särskilt tillverkats eller utrustats för polisen eller gränsbevakningsväsendet för att de ska skilja sig från övriga fordon.

2 §

Färgsättning och emblem på polisfordon

Basfärgen på polisfordon som är utrustade med fasta synliga igenkänningslykter, varningslykter och ljudsignalanordningar är vit och varselfärgen mörkblå, om inte något annat följer av fordonets konstruktion. Ett polisfordons emblem består av polisens svärdsymbol som avbildas i 1 § i förordningen om emblem för polisen samt flaggor och vimplar för dess fordon (234/1952) samt orden POLIISI och POLIS med mörkblå bokstäver på fordonets sidor. På fordonet kan dessutom fästas tilläggsinformation, såsom nödnumret och fordonets nummer.

Ett polisfordon i kategori M eller N som är utrustat med fasta synliga igenkänningslykter, varningslykter och ljudsignalanordningar ska dessutom ovanför hjulöppningarna ha en mörkblå lodrät rand som är lika bred som själva öppningen, om inte något annat följer av fordonets konstruktion.

Ett fordon som särskilt tillverkats eller utrustats för polisen kan lämnas omärkt med den färgsättning och de emblem som anges i 1 och 2 mom.

3 §

Färgsättning och emblem på gränsbevakningsväsendets fordon

Basfärgen på gränsbevakningsväsendets fordon som är utrustade med fasta synliga igenkänningslykter, varningslykter och ljudsignalanordningar är vit och varselfärgerna grön och orange, om inte något annat följer av fordonets konstruktion. Emblemet på gränsbevakningsväsendets fordon är det emblem för gränsbevakningsväsendet som avbildas i 10 § i republikens presidents förordning om militära kommandomål, militära grader och tjänstgöringsgrader samt emblem, förtjänstkors och förtjänstmedalj inom gränsbevakningsväsendet (637/2005) samt orden RAJAVARTIOLAITOS och GRÄNSBEVAKNINGSVÄSENDET med vita bokstäver på fordonets sidor. På Åland används texten GRÄNSBEVAKNINGSVÄSENDET. På samiskspråkiga områden kan dessutom kombinationen RAJAVARTIOLAITOS och RÁDJEGOZÁHUS användas. På fordonet kan dessutom fästas tilläggsinformation, såsom nödnumret och fordonets nummer.

Gränsbevakningsväsendets fordon i kategori M eller N som är utrustat med fasta

Nr 406

synliga igenkänningslyktor, varningslyktor och ljudsignalanordningar ska dessutom på sidorna ha en grön vågrät rand på området mellan fönstrens nedre kant och hjulhusets övre kant samt orangefärgade snedställda ränder på framdörrarna, om inte något annat följer av fordonets konstruktion.

Ett fordon som särskilt tillverkats eller utrustats för gränsbevakningsväsendet kan läm-

nas omärkt med den färgsättning och de emblem som anges i 1 och 2 mom.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2009.

Helsingfors den 11 juni 2009

Inrikesminister *Anne Holmlund*

Överinspektör Anne Ihanus